

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/3/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210333
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124210333.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hirkovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Jany Jančíkovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt C. D. XXXX/X, XXX XX A., právne zastúpeného: E. F. G., advokát so sídlom H. XX, XXX XX A., IČO: XX XXX XXX, proti žalovanému: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenému: E. G. H., advokátka so sídlom I. X/X, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17Csp/184/2024 - 54 zo dňa 11. 04. 2025, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 17Csp/184/2024 - 63 zo dňa 13. 05. 2025, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu proti žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol, cit:

„I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 02. 2015 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 02. 2015 v bode 2. v znení:

„Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 420,00 EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v časti 3. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 02. 2015 v znení:

„Dolupodpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 02. 2015 v bode 8. v časti v znení:

„Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33 EUR.“

„Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 10 EUR, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 02. 2015 v bode 12. v znení:

„Účastníci sa dohodli, že spotrebiteľ dáva výslovný súhlas na to, aby mu veriteľ zasielal akékoľvek upomienky, SMS správy na mobilné telefóny a e-mail uvedené v žiadosti o spotrebiteľský úver, v hlavičke zmluvy, dodatočne oznámené klientom alebo zistené veriteľom, ako aj na užívateľské konto klienta vytvorené na webovskej stránke veriteľa K. (upozornenie na termín splátky a iné skutočnosti). Spotrebiteľ súhlasí s tým, aby veriteľ mu posielal oznámenia aj pomocou automatizovaných prostriedkov elektronickej komunikácie bez účasti človeka.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozsudok právne odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 41, § 53 ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 04. 02. 2015, § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30. 06. 2024, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 04.02.2015, § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v aktuálne účinnom znení, § 53 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku.

3. Rozsudok odôvodnil tým, že dotknutá zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľského charakteru. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že na predmetný úver dopadá sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa ust. § 11 ods. 1 písm. e) ZoSÚ minimálne z dôvodu, že úver bol poskytnutý žalobcovi zo strany žalovaného v hotovosti. Táto skutočnosť nebola žalovaným žiadnym spôsobom rozporovaná, žalovaný sa k tomuto tvrdeniu žalobcu vôbec nevyjadril a neobjasnil, či skutočne bola vystavená aj nejaká zmenka, ako sa spomína v zmluve.

4. Na daný úver tiež dopadá sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ z dôvodu nesprávne uvedenej hodnoty RPMN. Ide o do očí bijúcu nesprávnosť, alebo zavádzajúce konanie veriteľa, keď tento požadoval vrátiť poskytnutý úver 1 400,- eur spolu s odplatom a úrokom súhrne v sume 1 216,- eur, a to či už jednou splátkou do 04. 02. 2016 alebo následne v 12 splátkach podľa splátkového kalendára. Pri uvedených hodnotách je vylúčená RPMN iba vo výške 30 %, a to i z dôvodu, že len úroková sadzba je 56,86 % ročne. Za obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú prax považuje uzavretie zmluvy bez uvedenia počtu a výšky splátok a ihneď v ten istý deň uzavretie splátkového kalendára s odlišnou splatnosťou od zmluvne dojednanej konečnej splatnosti 04. 02. 2016 - v splátkovom kalendári je splatná posledná splátka až 13. 02. 2016. Nikde v splátkovom kalendári sa pritom neuvádza, aký to má vplyv na RPMN, aká je teda jej hodnota a možno tiež uzavrieť, že spotrebiteľ tak nemôže mať jasnú predstavu o predpokladoch použitých na výpočet RPMN, ak disponuje súčasne dvoma takýmito odlišnými údajmi.

5. Napadnuté ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa netýkajú predmetu plnenia, ani ceny plnenia (cenu zmluvného plnenia pri poskytnutí úveru predstavujú úroky; v danom prípade sa zmluvné

dojednanie v bode 2. týka odplaty, ktorá prakticky ani nie je v zmluve popísaná, čo presne má táto položka predstavovať). Žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ).

6. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

7. Zmluvná podmienka týkajúca sa odplaty zakotvená v bode 2 zmluvy je v rozpore s ratio legis zákona. Nikde nie je objasnené, čo predmetná odplata predstavuje a ako je ju možné vnímať popri dojednanom úroku. Ak je RPMN vyjadrená vo výške 30 %, ktorej má zodpovedať suma 420,- eur, potom je vylúčené, aby bol úrok vo výške 56,86 % ročne vyčíslený v sume 796,- eur, a aby výsledkom bola následne pri zaplatení celkovej čiastky 2 616,- eur RPMN 30 %. Tieto údaje nekorešponujú navzájom. Údaj o RPMN z podstaty veci zahŕňa v sebe aj úrok, teda RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako úrok. Musí byť minimálne rovnaká. Poukázal na závery najvyšších súdnych autorít citujúc bod 22.2. rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/119/2021 zo dňa 29. 06. 2023. Zmluvné ustanovenie je preto neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle generálnej klauzuly ust. § 53 ods. 1 OZ.

8. Zmluvná podmienka zakotvená v časti 3. zmluvy bola súdmi opakovane posúdená ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) OZ a nevidel dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/46/2021 zo dňa 13. 12. 2021.

9. Zmluvná pokuta zakotvená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bode 8. je neprijateľná už len z dôvodu, že je obsahom nepodpísaných VOP a nebola individuálne dojednaná. Poukázal na závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013.

10. Rovnako tak poplatok/sankcia za každú zaslanú upomienku vo výške 10,- eur zakotvená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru, bode 8., je neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Uvedené náklady nemožno chápať ani ako poplatok za službu (plnenie), ktorá je poskytovaná spotrebiteľovi. Na základe uvedených skutočností je nevyhnutné ustáliť, že dodávateľ nemá právo požadovať úhradu poplatkov za upomienky, nakoľko uvedené poplatky neprinášajú spotrebiteľovi žiadnu výhodu a slúžia iba záujmom veriteľa ako dodávateľa, pričom uvedené poplatky umožňujú jednostranne navyšovať pohľadávku žalobcu bez garancie maximálneho počtu uvedených poplatkov.

11. Zmluvná pokuta i poplatok za upomienky zakotvené v obdobných, resp. totožných zmluvných ustanoveniach pritom už boli súdmi určené ako neprijateľné zmluvné podmienky - napr. rozsudkami Okresného súdu Prešov sp. zn. 18Csp/88/2023 zo dňa 18. 12. 2023, sp. zn. 16Csp/85/2024 zo dňa 05. 11. 2024, sp. zn. 24Csp/41/2022 zo dňa 20. 06. 2022, či rozsudkami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/11/2021 zo dňa 28. 09. 2021 a sp. zn. 1CoCsp/23/2023 zo dňa 19. 10. 2023.

12. Napokon i posledná zmluvná podmienka - týkajúca sa súhlasu so zasielaním upomienok, SMS správ a mailov, či oznámení - bola v totožnom, či obdobnom znení už určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve - napr. rozsudkami Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/110/2023 zo dňa 23. 11. 2023, či sp. zn. 24Csp/41/2022 zo dňa 20. 06. 2022, sp. zn. 18Csp/97/2023 zo dňa 10. 01. 2024, či rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 7Csp/23/2022 zo dňa 13. 10. 2022 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCSP/6/2023 zo dňa 22. 11. 2023 alebo rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Csp/95/2021 zo dňa 12. 04. 2022 potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/33/2022 zo dňa 06. 12. 2022. Odkázal na odôvodnenie v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/4/2023 zo dňa 31. 05. 2023.

13. Súd prvej inštancie tak všetky zmluvné podmienky určil ako neprijateľné v rámci spotrebiteľskej zmluvy, spôsobujúce podstatnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu v neprospech spotrebiteľa.

14. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil na ďalšie konanie.

15. Namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti.

16. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru.

17. Nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlužník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 2 616,- eur s termínom splatnosti dňa 04. 02. 2016. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 2 616,- eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 1 400,- eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 420,- eur a úroku vo výške 796,- eur, čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere na prednej strane jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (1 400,- eur + 420,- eur + 796,- eur = jedna splátka vo výške 2 616,- eur).

18. Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VPPSÚ“). Priamo na prednej strane zmluvy o úvere sa uvádza nasledovné: „Dolu podpísaný spotrebiteľ vyhlasuje, že súhlasí s obsahom tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bol oboznámený so Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy o spotrebiteľskom úvere vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru...“ Tak ako vyplýva z uvedeného znenia zmluvy o úvere, VPPSÚ sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, a to nie len z formálneho hľadiska, ale aj z hľadiska ich materiálneho prevedenia, t. j. zmluva o úvere a VPPSÚ sú vyhotovené na spojenom hárku papiera, resp. obojstranne. Vzhľadom na túto skutočnosť je nepochybné, že dlžník podpisom zmluvy o úvere jednoznačne prejavuje svoju vôľu byť viazaný aj VPPSÚ. Z uvedeného vyplýva, že uzavretie zmluvy o úvere samostatne bez toho, aby prejav vôle zahŕňal aj vôľu byť viazaný VPPSÚ neprichádza do úvahy. Žalobca si predložením zmluvy, ako aj VPPSÚ splnil na jednej strane svoju informačnú povinnosť vo vzťahu k dlžníkovi a na strane druhej bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy o úvere.

19. Žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom. Žalobca si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“. V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. 05. 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzavieraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12. 01. 2006 sp. zn. C-361/04,

podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“

20. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere. Žalobca bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. V zmluve o spotrebiteľskom úvere žalobca vzal na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a je vo výške 30 % . V zmluve o úvere spotrebiteľ zobral na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 15,89 %.

21. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 02. 2015 neobsahuje zákonom požadované náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. c/ a j/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Záver súdu prvej inštancie o určení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový považuje za správny a dostatočne odôvodnený.

22. Čo sa týka neprijateľnosti zmluvných podmienok. V konkrétnom právnom vzťahu nemal žiadnu možnosť osobitne vyjednať zmluvné podmienky pri zmluve o úvere a musel pristúpiť na diktát dodávateľa, ktorý mu predložil predformulovanú štandardnú zmluvu.

Súdu je z jeho činnosti aj známy postoj žalovaného k judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, ktorá nerešpektuje ust. § 53a OZ a o to viac je žaloba na určenie neprijateľnosti predmetných zmluvných podmienok dôvodnejšia. Súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že napádané zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú objektívne spôsobilé poškodiť spotrebiteľa. Ak žalovaný ako dodávateľ nepredložil v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktáčného procesu s dlžníkom, potom po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaný a zamietnuť v tejto časti žalobu. Poukázal na ust. § 53 ods. 3 OZ. Je potrebné skúmať naopak konanie žalovaného, ako si plnil svoje zákonné povinnosti, najmä postupovať s odbornou starostlivosťou, pri poskytovaní spotrebiteľského úveru.

Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

23. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu dňa 17. 09. 2025 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, pričom v nadväznosti na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

25. Predmetom odvolacieho prieskumu, vychádzajúc z viazanosti odvolacieho súdu rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, bolo posúdiť, či sa súd prvej inštancie dopustil žalovaným tvrdených väd rozhodnutia, a to skutkových v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, alebo právnych v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, vychádzajúc pritom z konkrétnych dôvodov ako ich vymedzil odvolateľ v podanom odvolaní.

26. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po

právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo), a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a podobne. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá ust. § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvođeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejмый nesúlad.

27. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil, sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

28. Žalovaný v odvolaní síce citoval aj ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, ako dôvod odvolania, avšak z jeho obsahu odvolací súd nezistil, aby uviedol konkrétnu skutkovú vadu, ktorej sa mal súd prvej inštancie dopustiť, jeho odvolanie smeruje a konkretizuje len čo do právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie.

29. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia, ktorá je naplnená vtedy, ak na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

30. Odvolací súd skúmal uvedený odvolací dôvod a dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa uvedeného pochybenia nedopustil. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Prvoinštančný súd pri právnom posúdení veci nepochybil.

31. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

32. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil, vyvodil z nich i správny právny záver a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

33. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd zohľadňujúc odvolacie námietky dopĺňa.

34. Právo spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nevylučuje možnosť podať žalobu a posúdenia súdom zmluvy ako bezúročnú a bez poplatkov a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré nároky vyplývajú priamo zo zákona, či už Civilného sporového poriadku (§ 298) alebo § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

35. Súd prvej inštancie určil poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu podľa ust. § 11 ods. 1 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože úver bol poskytnutý v hotovosti. Voči tomuto záveru prvoinštančného súdu žalovaný nevzniesol v odvolaní žiadne námietky, nepoprel teda túto skutočnosť – že spotrebiteľský úver veriteľ poskytol v hotovosti, čo je jedným zo zákonných (§ 11 ods. 1 písm. e/ zákona o spotrebiteľských úveroch) dôvodov považovania spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov. Ďalším dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola podľa prvoinštančného súdu nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ žalovaný namietal, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov, tak na základe dvoch vyššie uvedených dôvodov bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru, táto námietka už nemôže mať žiaden vplyv na závery a rozhodnutie súdu prvej inštancie.

36. Žalovaný ďalej argumentuje Všeobecnými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru, avšak neuvádza ako by tieto mali spochybníť záver súdu prvej inštancie o určení spotrebiteľského úveru za bezúročný a bez poplatkov na základe vyššie uvedených dôvodov. Preto je táto námietka žalovaného bez významu.

37. Absolútna neplatnosť zmluvy o úvere z dôvodu nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ani nedostatku opatrnosti spotrebiteľa nebola súdom prvej inštancie konštatovaná, žalovaný tak v odvolaní uvádza skutočnosti irelevantné pre posúdenie nárokov žalobcu.

38. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Dôvodom bezúročnosti a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru je aj uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa, nielen ako namieta žalovaný jej absencia. Opätovne žalovaný žiadnym spôsobom nereaguje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, kde prvoinštančný súd konštatuje, že je vylúčená RPMN vo výške 30 %, pretože len úroková sadzba je 56,86 % ročne. Nepochybne je uvedenie takejto nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok bezúročnosť a bez poplatkovosti spotrebiteľského úveru.

39. Námietky žalovaného tak nereflektujú dôvody uvádzané súdom prvej inštancie, preto odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, ako konštatovať nedôvodnosť podaného odvolania zo strany žalovaného.

40. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

41. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, v súlade s princípom úspechu v spore, kde za úspešnú stranu v odvolacom konaní považuje žalobcu, ktorému voči neúspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).